Nro. 31.

DZIENNIK URZĘDOWY Województwa Sandomierskiego.

w Radomiu dnia 24 Lipca 1831.

Concordia res parvæ crescunt discordia maximæ dilabuntur.

Ner. 732.

Działo się na Posiedzeniu Rady Obywatelskiey Woiewództwa Sandomierskiego dnia 14. Lipca 1831 r. w Radomiu.

RADA OBYWATELSKA Woiewództwa Sandomierskiego

Do współ-Obywateli i mieszkańców Woiewództwa Sandomierskiego.

Na dzień 10. Lipca r. b. Rada Obywatelska w komplecie pełnym zebrała się głównie w tym celu, aby stosownie do Rozporządzenia Kommissyi Rządowéy Skarbu z dnia 25. Maia r. b. Nro. 21,590 zatwierdzić mogła Listy składek osobistych, na uformowanie Pułku Strzelców, stosownie do Uchwały Seymowéy z dnia 20. Maia r. b. kosztem Woiewództwa wystawić się maiącego; przedmiotu iednak tak ważnego, tak nagłego, i w swych skutkach nader porządanego niemogła nateraz Rada Obywatelska, dla tego załatwić, że z Obwodów List takowych podotąd nienadesłano, oprócz z kilkunastu Gmin Obwodu Sandomierskiego i z Obwodu Opoczyńskiego Gdy zaś Rada Obywatelska w całym komplecie oczekiwać iedynie na ten przedmiot nie iest w możności, zwłaszcza iż wielu Radzców inne prócz tego publiczne maią zatrudnienia, gdy urzęduiąca ciągle Deputacya Rady Obywatelskiéy, złożona z trzech członków, z iednego lub z dwóch Powiatów wybranych, niemoże tego przedmiotu załatwić, nieznaiąc osobiście położenia innych Powiatów, czego przedmiot wskazany nieodzownie wymaga. Przeto Rada Obywatelska, dla tem spiesznieyszego ukończenia i tak opóźnionego dzieła, zatwierdzenie List składek osobistych od wszystkich mieszkańców Woiewództwa iako i od Starozakonnych, Taryffą Klassyfikacyiną i Rozporządzeniem Kommissyi Rządowéy Skarbu z dnia 25. Maia r. b. wskazanych, iak równie rozstrzygnienie zachodzić mogących skarg lub sporów, Kom-

mitetom Obywatelskim i Kommissarzom Obwodowym iako bliżéy znaiącym Gminy i osoby w ich territorium zamieszkałe i dostateczniéy ten przedmiot sprawdzić mogącym odstąpić została zmuszoną. — Oczym współ-Obywateli i mieszkańców Województwa Sandomierskiego zawiadamia.

Prezyduiący Bogusławski, Niemieryca, J. Piasecki, S. Kwaśniewski, Łuczyński, Szczepanowski, Wolski Radzca pioro trzymaiący.

Wydział i Sekcya Skarbu Nro. 22,767.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

OBWIESZCZENIE

Podaie do publicznéy wiadomości, iż w Biórze Kommissyi Województwa Sandomierskiego mianowicie Sekcyi Dóbr w dniu 1. Sierpnia r. b. odbędzie się publiczna licytacya na wydzierzawienie propinacyi Starościńskiéy w Radomiu na lat sześć pro 1831/37. poczynaiąc od summy Złp. 2,000. każdy więc w chęci wydzierzawienia będący, zechce zaopatrzony w kwalifikacyą Postanowieniem Namiestnika Królewskiego z dnia 24. Stycznia 1818 r. przepisaną, niemniéy w vadium 1/4. część summy pro prætio ustanowionéy wynoszące, w terminie oznaczonym do Bióra Kommissyi Woiewódzkiéy zgłosić się zechce, gdzie o warunkach w każdym czasie poinformowanym bydź może.

Radom dnia 4. Lipca 1831 r.

Prezes Januszewicz. *Sekretarz Jlny R: Roszkowski.*

Wydział Dóbr Sekcya Ekonomiczna Nro. 12,670.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

OBWIESZCZENIE.

Podaie do publicznéy wiadomości, że w dniu pierwszym drugiem i trzecim Sierpnia r. b. w Mieście Przedborzu przed Wnem Olszewskim Assessorem Ekonomicznem odbywać się będzie publiczna licytacya na sprzedarz różnych inwentarzy, a oraz sprzętów i ruchomości tak gospodarskich iako też domowych; każden przeto chęć nabycia maiący, opatrzony w gotowiznę w oznaczonym mieyscu i terminie znaydować się zechce.

Urzęda Municypalne Miast wiadomość te przez trzykrotne wywołania w dnie świąteczne i podczas liczniejszego zgromadzenia się ludności upowszechnią, a dowody takowego ogłoszenia w aktach swych do wylegitymowania się w każdym razie potrzeby zatrzymaią.

Radom dnia 8. Lipca 1831 r.

Prezes Januszewicz. *Sekretarz Jlny R: Roszkowski.*

Wydział i Sekcya Administracyine Nr. 21,738.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Z częstego zgłaszania się do Kommissyi Woiewódzkiéy żon żołnierskich i podofficerskich, których mężowie w szeregach oyczystych za wspólną sprawę krew przelewaią, powzięła nieprzyiemne dla siebie przekonanie, iż Władze mieyscowe tak po Obwodach iako i po Gminach nie są zupełnie przeięte tem uczuciem iakiem przeięte bydź powinny na widok tych cierpiących istot, które do ich względów i starań wielkiego nabyły prawa, kiedy dozwalaią, aby niektóre żony i matki obrońców oyczystych o wsparcie i pomoc do Władz wyższych udawały się. Zażalenie podobne zaniesione do JWgo Dowódzcy Militarnego Województwa Sandomierskiego Generała Brygady Sierawskiego doszły przez niego do Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, która reskryptem swym z dnia 1. Czerwca r. b. Nro. 5,204/1,721. słusznie w obawie, iż Postanowienie byłego Dyktatora w dniu 4. Stycznia r. b. zapadłe, a opiekę nad żonami i dziećmi woyskowemi zabespieczaiące nie iest wszędzie tak dopełniane, iak by się po gorliwym Urzędniku i prawym Obywatelu spodziewać można, poleciła Kommissyi Woiewódzkiéy, aby nadmienione Postanowienie do publicznéy powtórnie podała wiadomości; co niniejszym dopełniaiąc wzywa Kommissya Woiewódzka wszystkich Obywateli i mieszkańców Miast Województwa Sandomierskiego, aby ludzkością i patryotyzmem przeięci wszelkich dokładali starań w celu zabezpieczenia losu i utrzymania tych kobiet i dzieci, które pozbawione chwilowo mężów lub oyców żadnego od nich wsparcia na teraz spodziewać się nie mogą, mężów lub oyców w szeregach oyczystych walczących, codziennie na śmierć lub kalectwo wystawionych; każda dla tych nieszczęśliwych istot bez opieki naturalnéy zostaiąch, a w waszych Gminach pozostałych, przyniesiona pomoc, przez nich z wdzięcznością przyiętą zostanie, a wiadomość Szanowni Obywatele! iż niezapominacie o żonach i dzieciach tych, którzy się na wszystko poświęcili, do nowych z ich strony usiłowań stanie się powodem.

Odezwa niniejsza zapewne trafi do waszego serca Szanowni Obywatele! i w tych, którzyby na chwilę zapomnieli o potrzebach żon i dzieci woyskowych, za któremi Kommissya Woiewódzka przemawia, przyiazne na nowo obudzi dla nich uczucia; w każdym iednak razie przypomina Kommissya Woiewódzka Urzędnikom Obwodowym i Mieyskim Art: 9. a Xiężom zaś Plebanom Art: 11. tyle razy nadmienionego Postanowienia byłego Dyktatora i na wszystkich wkłada

obowiązek, aby podwoiwszy usiłowań wspólnie z Kommissyą Woiewódzką do skutecznego upowszechnienia onegoż nieszczędzili starań.

Radom dnia 21. Czerwca 1831 r.

Prezes Januszewicz. Sekretarz Jlny R: Roszkowski.

Kopa z kopii do Nru. 187/326.

DYKTATOR

Chcąc przedsiebrane dotąd szczegółowe środki zabespieczenie sposobu do życia żonom i dzieciom woyskowych pod Sztandar Oyczyzny zgromadzonych do całego rozciągnąć Kraiu, a obok tego przez troskliwy udział w opiekowaniu się niemi dać Rycerstwu Polskiemu niezawodną rękoymią oczekuiącéy ich wdzięczności Narodu, postanowił i stanowi co następuie:

Artykuł 1.

Wszystkie Gminy tak mieyskie iak wieyskie obowiązane są same opatrywać potrzeby życia żon i dzieci podofficerów i żołnierzy do czynnéy służby w woysku Narodowym powołanych, a to bądź nastręczeniem im sposobności zarobku, którego nagrodą byłaby umówiona zapłata, lub wyżywienie, bądź bezwarunkowem dostarczaniem żywności, ieżeli też żony i dzieci dla słabości, kalectwa, lub nazbyt zgrzybiałego albo młodzianego wieku do zaymowania się pracą wcale niebyły zdolne.

Artykuł 2.

Jeżeliby iedna gmina wiele miała osób podobnych do utrzymywania, a druga żadnéy; w tenczas obiedwie razem ciężar opatrywania ich potrzeb ponosić winny.

Artykuł 3.

Prezesi Kommissyi Woiewódzkich, Rady Municypalne, Kommissarze Obwodowi i Wóyci Gmin są pod naysurowszą odpowiedzialnością winni dopilnować, i środkami, iakie tylko przezorność nastręczyć może, upewnić, aby zamiary Rządu pod tym względem z wszelką scisłością były uskutecznione.

Artykuł 4.

Będzie także obowiązkiem tychże Urzędników i Rad Municypalnych zgłaszaiącym się do siebie żonom lub dzieciom woyskowych w Art: 1. wzmiankowanych, udzielać radę, pomoc, opiekę a nawet i skwapliwe pośrednictwo do Rządu, w każdem zdarzeniu lub interessie, którychby niemożność zaradzenia im własną siłą i środek ten doradzała.

Artykuł 5.

Opatrywanie potrzeb życia żon i dzieci Officerów Polskich służbą woyskową zaiętych, o ile będzie żądanem, uskuteczniać się ma iedynie ze składek dobrowolnych.

Artykuł 6.

Dla osiągnienia skutku tego zamiaru w każdéy Stolicy Województwa (gdzie to ieszcze nienastąpiło) ustanowionym bydź ma Komitet Centralny Opiekończy z 10. członków przez Radę Obywatelską wybranych i z Prezesa Kommissyi Woiewódzkiéy złożony.

Artykuł 7.

Komitety te trudnić się będą:

a) Założeniem ksiąg i zbieraniem w mieyscu ofiar dobrowolnych na cel Art: 5. wskazany tak przez swych członków, iako też przez damy do tego uproszone.

b) Wyznaczeniem osób w Obwodach i Powiatach podobnemże przyimowaniem ofiar trudnić się maiących, tudzież przepisaniem im sposobu, w iakim kontrolla, skoncentrowanie w iedno mieysce funduszów i rozdział onych maią bydź dopełniane.

c) Urządzeniem sposobu koncentracyi i rozdziału offiar przez siebie w mieyscu zebranych.

d) Udzielaniem żonom i dzieciom Officerów służbą zaiętych wszelkiéy rady, pomocy i opieki, iakiéyby tylko w interessach swoich potrzebowały, tudzież pośrednictwa do Rządu, gdyby to było żądanem.

e) Ogłaszaniem przez pisma publiczne nazwisk osób, które się bądź przez gorliwość w zbieraniu offiar, bądź przez boyny onychże udział naywięcéy odznaczą.

f) Podobnemże ogłaszaniem co kwartał rachunków wpływu i summ na cel zasiłku rozdanych.

Artykuł 8.

Żony i dzieci Officerów do woyska czynnego powołanych, niemaiące sposobu utrzymania się i potrzebuiące zasiłku winny się zgłosić do Komitetu Centralnego Opiekończego właściwego Województwa, podaniem krótkiéy noty, na papierze bez stempla z wyrażeniem dokładnem mieysca swego zamieszkania.

Artykuł 9.

Żony i dzieci podofficerów i żołnierzy służbą czynną zaiętych, któreby niemiały sobie zapewnionego od swoich gmin sposobu do życia, doniosą o tem bądź ustnie bądź na piśmie Kommissarzowi właściwego Obwodu, Prezydentowi lub Burmistrzowi, a ci obowiązani będą natychmiast i pod odpowiedzialnością przedsiewziąść środki zniewalaiące gminę do ciągłego opatrywania skarzących się potrzebną im żywnością; prócz tego za karę wyłamywania się od tak świętéy

powinności nazwisko gminy lub iéy Wóyta przez pisma publiczne i Dzienniki Woiewódzkie ogłosić.

Artykuł 10.

Kommissarz Obwodowy, Prezydent lub Burmistrz nieczyniący zadosyć obowiązkowi powyższym artykułem zastrzeżonemu pociągniętym ma bydź do kary w stosunku 1/4. części pensyi miesięczněy na korzyść skarżących obrócić się winněy.

Artykuł 11.

XX. Plebani nietylko obowiązani są przez stosowne nauki religiyne i dany z siebie przykład wpaiać w swych parafian przekonanie o chrześciańskiéy powinności żywienia pozostałych bez opieki i niesienia ofiar dla żon i dzieci Officerskich Art: 5. wymienionych, ale nadto troskliwie się dowiadywać i czuwać nad tem w swych parafiach, aby zamierzone Art: 2. ninieyszego Postanowienia wspieranie co do potrzeb życia żon i dzieci podofficerów i żołnnierzy naysumienniéy było dopełniane, tudzież donosić Władzom właściwym o wszelkich w téy mierze przekroczeniach i starać się o zaradzenie onym.

Artykuł 12.

Prezesi Kommissyi Woiewódzkich zdawać będą Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi kwartalne rapporta o ogólnéy w temże Woiewództwie liczbie żon i dzieci officerskich otrzymuiących pieniężny zasiłek, tudzież żon i dzieci podofficerów i żołnierzy utrzymywanych przez Gminy, zaś Kommissya Rządowa składać będzie wykaz ogólny Radzie Naywyższéy.

Artykuł 13.

Za ustaniem potrzeby środków Postanowieniem ninieyszem zamierzonych, nazwiska członków Komitetów Centralnych Opiekończych iako dobrze Oyczyźnie zasłużonych przez pisma publiczne do publiczněy Narodu wdzięczności zostaną przekazanemi, a Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi dopełnić to w swoim czasie zostaie obowiązaną.

Artykuł 14.

Rozumie się samo z siebie, iż żony i dzieci tych officerów, podofficerów i żołnierzy, którzy luba do służby woyskowéy czasowie powołani, nie są iednak od stosunków codziennych z domem i możności ciągłego opiekowania się nim, odłączeni nie maią prawa ani do pobierania żywności z gmin właściwych, ani do udziału z ofiar.

Artykuł 15.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które dla pewnieyszéy wiadomości

stron interessowanych przez pisma publiczne, Dzienniki Woiewódzkie i we wszystkich Kościołach Królestwa z Ambon ma bydź ogłoszonem, Kommissyom Rządowym Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego, tudzież Spraw Wewnętrznych i Policyi, w czem do któréy należy poleca.

Dan w Warszawie dnia 4. Stycznia 1831 r.

(podpisano) CHŁOPICKI.

Sekretarz Stanu (podpisano) Plater.

Za zgodność Sekretarz Jlny Rady (podpisano) A. Plichta.

Za zgodność za Sekretarza Jlngo (podpisano) Wentzel.

Za zgodność ninieyszéy kopii z kopią wierzytelną świadczy,

Sekretarz Jlny K. W. S. R: Roszkowski.

Wydział i Sekcya Woyskowe Nro. 27,507.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Postanowienie Rządu Narodowego z dnia 5. b. m. wzbraniaiące wywozu broni za granicę Królestwa, podaie do wiadomości powszechnéy, w załączonym wypisie z poleceniem scisłego stosowania się do obiętych tymże przepisom.

Radom dnia 13. Lipca 1831 r.

Prezes Januszewicz. *Sekretarz Jlny R: Roszkowski.*

Kopia do Nru. 7,186/450. w Warszawie dnia 5. Lipca 1831 r.

RZĄD NARODOWY

Chcąc aby w toczącéy się na teraz walce o byt i niepodległość Narodu, ile możności cała ludność uzbroioną była,

zważywszy:

że zdarza się iż niektóre osoby za granicę wyieżdzaiąc, broń ich własnością będącą z sobą uprowadzaią,

zważywszy:

że zakaz w ościennych Państwach wyprowadzania iakiéykolwiek broni do Polski, zmusza do scisłego pod tym względem ograniczenia.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi i po wysłuchaniu zdania Kommissyi Rządowéy, Przychodów i Skarbu postanowił i stanowi:

Artykuł 1.

Niewolno iest nikomu wyprowadzać pod iakim kolwiek pozorem żadnéy broni bądź palnéy bądź siecznéy za granicę Królestwa.

Artykuł 2.

Każdy granicę kraiu przebywaiący zapytany przez pograniczną komorę być winien czyli nie prowadzi z sobą broni palnéy lub sieczné iakiekolwiek nazwisko noszącéy.

Artykuł 3.

Deklarowana broń palna lub sieczna złożoną być ma na skład komory za kwitem i do kontroll wciągnioną będzie, powracaiącemu zaś do kraiu właścicielowi lub osobie którą by do tego upoważnił za zwrotem depozytowego kwitu broń oddaną zostanie.

Artykuł 4.

Usiłuiący broń taiemnym wywieść sposobem i niedeklaruiący takowéy na komorze nietylko broń własnością iego będącą utraca, ale na korzyść Skarbu publicznego potróyną wartość téy broni przez też interessowanych biegłych protokularnie ustanowić się maiącą iako karę defraudacyiną opłacić ma obowiązek.

Artykuł 5.

Cudzoziemcom do kraiu przybywaiącym pograniczne komory winny wyrazić na paszportach rodzay i ilość broni przez nich wprowadzonéy i zostawiona im będzie wolność zachowania téy broni przy wyieździe ieżeli się nie udaią do kraiu w stanie woyny z Polską będącego.

Wykonanie niniéyszego Postanowienia które przez pisma publiczne i Dzienniki Woiewódzkie ma być ogłoszone Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Przychodów i Skarbu poleca.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi (podpisano) Gliszczyński.

Prezes Rządu w zastęp: (podpisano) Niemoiowski.

Radzca Sekretarz Jlny Rządu, w zastępstwie Referendarz Stanu (podpisano) Stanisław Kunat.

Za zgodność Radzca Sekretarz Jlny Rządu w zastępstwie Referendarz Stanu (podpisano) Stanisław Kunat.

Za zgodność (podpisano) J. Gonaszewski.

Do Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi Nro. 6,993.

Zgodność niniéyszéy kopii z kopią urzędową poświadcza,
Sekretarz Jlny K: W: S: R. Roszkowski.

DODATEK